

Quislings filosofi

110984

kulturdebatt

Øystein Parmann går her i rette med professor Else Marie Barths uttalelser i Aftenposten 4. september

I Aftenposten onsdag 4. september er professor i analytisk filosofi og logikk Else Margarete Barth intervjuet om Quislings etterlatte filosofiske verk, som hun har studert i seks år, for å komme til det resultat at han ikke var noen stor tenker. I denne anledning siterer profesoren undertegnede, og sier at Øystein Parmann i 1980 karakteriserer Quislings etterlatte manuscript som «et meget stort filosofisk verk».

Til dette er å si at jeg aldri hverken har sett eller lest dette verk. Jeg har heller aldri uttalt meg om Quislings intellektuelle kapasitet.

I sin tid redigerte jeg Maria Quislings etterlatte papirer, utgitt som bok på Dreyers Forlag. I denne boken gjengir jeg et langt brev som Quisling skrev på Akershus i oktober 1945. Han kaller brevet «Universistiske Strøtanker». Tilegnet min elskede og trofaste hustru Maria Quisling i takknemlighet.

I en kort innledning til disse strøtanker, som bl.a. handler om menneskehets bevissthetssutvikling gjennom kulturepokane, skrev jeg bl.a.: «Vidkun Quisling har etterlatt seg et meget stort filosofisk verk, som han kaller «Universismen».

Med dette mente jeg selvfølgelig *kvantitativt* stort; manuscriptet er jo på nærmere tusen sider. Hadde jeg skrevet f.eks. et «*betydelig*» verk, hadde det vært en kvalitativ vurdering.

Det virker utvilsomt litt påfallende at en filosof og logiker omgås så lettvingt med sine kilder.

ØYSTEIN PARMANN